

**Sygn. akt: KIO 770/20
KIO 793/20**

**WYROK
z dnia 22 czerwca 2020 r.**

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Izabela Niedziałek-Bujak

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 czerwca 2020 r. odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

- A) w dniu 9 kwietnia 2020 r. przez Wykonawcę – **Asseco Poland Spółka Akcyjna** z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Olchowej 14 (35-322 Rzeszów) (sygn. akt KIO 770/20);
- B) w dniu 14 kwietnia 2020 r. przez Wykonawcę – **Asseco Poland Spółka Akcyjna** z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Olchowej 14 (35-322 Rzeszów) (sygn. akt KIO 793/20);

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **Zakład Ubezpieczeń Społecznych**, ul. Szamocka 3/5 (01-748 Warszawa)

orzeka:

- 1 Oddala odwołania wniesione przez Odwołującego – Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie oznaczone sygnaturami akt KIO 770/20 i KIO 793/20.
2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża Odwołującego – Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie i:
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 30.000 zł 00 gr. (słownie: trzydzieści tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego – Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie, tytułem wpisu od odwołań (sygn. akt KIO 770/20, sygn. akt KIO 793/20), w tym:

- 2.1.1 kwotę 15.000 zł 00 gr. (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego – Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie (sygn. akt KIO 770/20);
- 2.1.2 kwotę 15.000 zł 00 gr. (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego – Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie (sygn. akt KIO 793/20);
- 2.2. Zasądza od Odwołującego – Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie na rzecz Zamawiającego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 7.200,00 zł 00 gr. (słownie: siedem tysięcy złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów strony poniesionych w związku z wynagrodzeniem pełnomocników w sprawach o sygn. akt KIO 770/20 i KIO 793/20.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie.**

Przewodniczący:

Sygn. akt: KIO 770/20
KIO 793/20

Uzasadnienie

W postępowaniach prowadzonym przez Zamawiającego – Zakład Ubezpieczeń Społecznych w celu zawarcia Umów wykonawczych na:

- *Automatyzację procesów aplikacji E2 w zakresie obsługi emerytur o symbolach ENP i END oraz obsługi zgonów a także dostosowanie aplikacji EPWD do obsługi wniosków na podstawie Umów ramowych nr 1066671 oraz nr 1066673 dotyczących modyfikacji i rozbudowy oprogramowania KSI ZUS (znak sprawy: TZ/271/21/20);*

- *Dostosowanie systemu informatycznego ZUS polegającego na optymalizacji funkcjonalności aplikacji KSI oraz wprowadzeniu zmian wynikających z ustawy o zarządzie sukcesyjnym na podstawie Umów ramowych nr 1066671 oraz nr 1066673 dotyczących modyfikacji i rozbudowy oprogramowania KSI ZUS (nr postępowania TZ/271/17/20),*

wobec czynności polegających na sformułowaniu Istotnych Warunków Zamówienia (IWZ), zostały wniesione w dniach 9 i 14 kwietnia 2020 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołania Wykonawcy – Asseco Poland S.A. (sygn. akt KIO 770/20, sygn. akt KIO 793/20).

W obu odwołaniach Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie przepisów:

- 1) art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp poprzez opisanie przedmiotu zamówienia, w tym obowiązków wykonawcy w sposób niejednoznaczny, niewystarczający, niepełny, niejasny, który uniemożliwia przygotowanie oferty;
- 2) art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp w związku z art. 7 ust. 1 Ustawy Pzp poprzez opisanie obowiązków wykonawcy w sposób, który mógłby utrudnić uczciwą konkurencję;
- 3) art. 7 ust.1 Ustawy Pzp w związku z w/w przepisami poprzez prowadzenie postępowania z naruszeniem zasad Prawa zamówień publicznych, tj. z naruszeniem zasady zachowania uczciwej konkurencji, zasady równego traktowania wykonawców, zasady proporcjonalności oraz zasady przejrzystości.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołań i nakazanie Zamawiającemu dokonania modyfikacji IWZ w zakresie wskazanym w odwołaniach w sposób określony szczegółowo przy każdym z zarzutów.

Zarzuty podniesione w odwołaniach wynikają z analizy dokumentów IWZ, których zapisy prowadzą do stanu, w którym Odwołujący nie będzie mógł złożyć ofert i tym samym utraci szansę na uzyskanie zamówień.

Zarzuty dotyczą przekazanych wraz z zaproszeniem do składania ofert określonych w IWZ wymagań, tj.

- odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 770/20 (zaproszenie z dnia 30.03.2020r.):

1) harmonogramu realizacji (odbioru) produktów – termin realizacji Etapu I

Odbiór pierwszego produktu (Plan Testów Akceptacji dla Etapu I) powinien nastąpić w ciągu 4 tygodni od daty zawarcia Umowy wykonawczej, a Zamawiający zastrzegł sobie 7 dni na ocenę tego dokumentu w dwóch turach odbiorowych. Uwzględniając czas w jakim wykonawca ma wprowadzić uwagi pomiędzy pierwszą, a drugą turą odbioru (4 dni robocze) na przekazanie Planów Testów Akceptacyjnych pozostaje 9 dni roboczych. Zgodnie z tym samym harmonogramem odbiór oprogramowania dedykowanego dla Etapu I powinien nastąpić w ciągu 8 tygodni od podpisania umowy, ale nie później niż 20.07.2020 r., przy czym Zamawiający zastrzegł sobie 14 dni roboczych na ocenę oprogramowania w dwóch turach odbiorowych. Uwzględniając czas w jakim wykonawca ma wprowadzić uwagi pomiędzy pierwszą a drugą turą odbioru (5 dni roboczych) na przekazanie oprogramowania pozostają 4 tygodnie od daty podpisania Umowy wykonawczej. Oznacza to, że przekazanie Oprogramowania dedykowanego do testów akceptacyjnych musi nastąpić następnego dnia roboczego po odbiorze Projektu Testów Akceptacyjnych przez Zamawiającego.

Wyliczenie to pozostanie aktualne, jeżeli umowa wykonawcza zostanie zawarta do 25.05.2020 r. (wówczas upłynie 8 tygodni od zawarcia umowy).

W ocenie Odwołującego nie jest realne dotrzymanie w/w terminów w połączeniu ze zbyt ogólnymi zapisami IWZ w zakresie zdefiniowanych wymagań. Uszczegółowienie wymagań do poziomu pozwalającego na realizację produktów wynikających z Umowy wykonawczej w oczekiwanej przez Zamawiającego jakości wymagać będzie intensywnych prac analitycznych z udziałem przedstawicieli Zamawiającego. Dopiero po zakończeniu uzgodnień (co Odwołujący szacuje na okres około 4 tygodni od podpisania Umowy wykonawczej) Wykonawca będzie mógł przystąpić do przygotowania projektu rozwiązania, a na jego bazie do realizacji Planu Testów Akceptacyjnych oraz Oprogramowania dedykowanego. Przy takim założeniu Wykonawcy pozostałby jeden dzień na przygotowanie Oprogramowania dla Etapu I.

Odwołujący wyspecyfikował przykładowe wymagania, które wymagają doprecyzowania, tak aby możliwe było dochowanie terminów wskazanych w IWZ.

Odwołujący wnosi o uszczegółowienie wskazanych wymagań IWZ lub zmianę harmonogramu realizacji Etapu I uwzględniającego czterotygodniowy okres na początkowe prace analityczne.

2) Wymagania funkcjonalne – pkt 2,2 OPZ

Zastrzeżenia wynikają z braku przewidzenia w IWZ możliwości wykorzystania nowoczesnych narzędzi dedykowanych do zarządzania procesami biznesowymi (np. platform do zarządzania procesami biznesowymi), które pozwalają wytworzyć oprogramowanie szybciej, taniej i dostarczają produkt bardziej odporny na zmiany (rekonfiguracja zamiast modyfikacji). Zgodnie z aktualnymi zapisami IWZ rozwiązanie powinno być zbudowane poprzez wytworzenie dedykowanego kodu i umieszczenie go w odpowiednim miejscu istniejących aplikacji. Taka architektura jest przestarzała i nierozwojowa, każda z modyfikacji procesu wymagać będzie kolejnych modyfikacji kodu.

Odwołujący wniósł o wyraźne wskazanie, iż Zamawiający dopuszcza lub wymaga wykorzystania darmowych narzędzi typu „platforma zarządzania procesami biznesowymi” oraz uwzględnienie tego w szacowanej złożoności w ramach wymagań нефункциональных.

3) § 9 Umowy Gwarancja jakości, rękojmia za wady, serwis oprogramowania i konsultacje utrzymaniowe – forma świadczenia usług.

Zamawiający wskazał na możliwość świadczenia usługi serwisu zdalnie, *chyba że Zamawiający postanowi inaczej.*

W ocenie Odwołującego żądanie świadczenia usługi serwisu w siedzibie Zamawiającego narusza art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp, gdyż Wykonawca nie wie jak ma skalkulować cenę oferty w zakresie serwisu, co może prowadzić do nieporównywalności ofert i dodatkowo naruszać art. 7 ust. 1 Ustawy Pzp. Zamawiający powinien w taki sposób określić wymagania, aby zrealizowane były regulacje ustawowe związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19. Obecnie świadczenie takiej usługi w siedzibie Zamawiającego nie jest możliwe, gdyż praca wykonywana jest zdalnie.

Odwołujący wnosi o zmianę zapisów umowy przez wyraźne wskazanie, że usługi serwisu zawsze będą świadczone zdalnie.

- odwołanie w sprawie KIO 793/20 (zaproszenie z dnia 03.04.2020r.):

1) harmonogramu realizacji (odbioru) produktów – termin realizacji produktów AOM i DT.

Odbiór dwóch pierwszych produktów (Analityczny Opis Modyfikacji oraz Dokumentacja Techniczna) powinien nastąpić w ciągu 12 tygodni od daty zawarcia Umowy wykonawczej, a Zamawiający zastrzegł sobie 30 dni roboczych (6 tygodni) na ocenę tego dokumentu w dwóch turach odbiorowych. Uwzględniając czas w jakim wykonawca ma wprowadzić uwagi pomiędzy pierwszą, a drugą turą odbioru (5 dni roboczych) pozostaje 5 tygodni na przekazanie obu dokumentów.

Nie ma możliwości w ciągu pięciu tygodni rzetelnego wykonania AOM, który jest wynikiem przeprowadzonej w tym samym czasie analizy biznesowej i systemowej dla modyfikacji o wielkości 1600 punktów funkcyjnych. Przyjmując przelicznik wpisany przez Zamawiającego do Umowy ramowej (1 pkt funkcyjny = 30 osobogodzin pracy, a AOM oraz DT stanowią co najmniej 40% tej pracochłonności, czyli 12 osobogodzin pracy na każdy punkt funkcyjny). Oznacza to 19.200 roboczogodzin (1600 pkt x 12 godzin) do wykonania w ciągu 5 tygodni, co oznaczałoby konieczność wykonania pracy równolegle przez 96 osób.

W ocenie Odwołującego nie ma potrzeby aby oba dokumenty były przekazywane w tym samym czasie. Dokument AOM wymaga akceptacji Zamawiającego i dopiero na tej podstawie można wykonać projekt rozwiązania opisany w DT.

Powyższe narusza przepis art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp – IWZ nie zawiera wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania oferty.

Odwołujący wniósł o zmianę zapisów IWZ poprzez zmianę harmonogramu realizacji w taki sposób, aby odbiór AOM nastąpił w ciągu 20 tygodni od daty zawarcia Umowy wykonawczej, nie wcześniej jednak niż 8 tygodni od przekazania przez Zamawiającego zatwierdzonej dokumentacji analitycznej Modyfikacji M0567, natomiast odbiór DT nastąpi w ciągu 8 tygodni od daty odbioru AOM.

2) Uzgodnienie projektowe – niespójne terminy realizacji dwóch zależnych od siebie Modyfikacji.

Zastrzeżenia Odwołującego wynikają z konieczności wykorzystania funkcjonalności Rejestru Pełnomocnictw, co zostanie zlecone wybranemu w innym postępowaniu wykonawcy w ramach umowy wykonawczej TZ/271/64/19.

Najwcześniejszy możliwy termin odbioru oprogramowania w ramach TZ/271/64/19 to 15.01.2021, co jest terminem późniejszym od terminu startu produkcyjnego określonego w IWZ, tj. 06.11.2020 r. Nie ma zatem możliwości wykorzystania wskazanej funkcjonalności, zgodnie z wymaganiem DRD/2019/01-WF-025.

Powyższe narusza przepis art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp – IWZ nie zawiera wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania oferty.

Odwołujący wnosi o zmianę harmonogramu realizacji w taki sposób, aby wszystkie zadania od punktu 2.4.1.1.5 Oprogramowanie dedykowane – do punktu 2.4.1.1.7 Start produkcyjny były przesunięte w taki sposób, że zakończą się co najmniej 2 tygodnie po terminach analogicznych zadań z harmonogramu umowy TZ/271/64/19.

3) IWZ Uzgodnienie projektowe – brak niezbędnej dokumentacji.

Przyjęte rozwiązania opierać muszą się w istotnym zakresie na produktach wytworzonych w ramach modyfikacji M0567 i od sposobu w jakim wymagania zostaną zrealizowane, pracochłonność niniejszej Modyfikacji będzie znacząco mniejsza lub większa. Na dzień publikacji IWZ nie istnieje żadna zaakceptowana przez Zamawiającego dokumentacja dla Modyfikacji M0567, przez co Odwołujący nie jest w stanie ocenić, w jaki sposób powinien zrealizować produkty będące przedmiotem niniejszego postępowania. Nie ma tym samym możliwości potwierdzenia realności terminów podanych w IWZ. Narusza to przepis art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp, gdyż IWZ nie zawiera wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania oferty.

Po drugie Odwołujący nie ma możliwości obliczenia pracochłonności wykonania przewidzianych w IWZ produktów w części zależnej od M0567. W konsekwencji musi uwzględnić duży budżet ryzyka, co podwyższa cenę oferty i zmniejsza szanse na złożenie oferty najkorzystniejszej. Tymczasem wykonawca realizujący Modyfikację M0567, tj. Konsorcjum Comarch, w chwili składania ofert zna już rozwiązania, na których będzie musiał bazować, co stawia go w uprzywilejowanej pozycji. Narusza to przepis art. 29 ust. 2 Ustawy Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Ustawy Pzp – Zamawiający traktuje w sposób uprzywilejowany wykonawcę Konsorcjum Comarch.

Odwołujący wnosi o dołączenie zatwierdzonej dokumentacji analitycznej dla M0567 do IWZ oraz dodanie do IWZ postanowień, które będą regulować zmianę szacowania pracochłonności wykonania Modyfikacji oraz terminów jej wykonania w przypadku zmian dokumentacji analitycznej M0567.

4) IWZ Uzgodnienie projektowe – zbyt ogólne wymagania.

Wymagania dotyczące integracji z Aplikacjami Autorskimi specyfikują zmiany w sposób ogólny i nie podają definicji oczekiwanych interfejsów, a nawet merytorycznego zakresu wymienianych danych. Nie podano istotnego dla sposobu realizacji elementu - wolumetrii (liczby wymienianych) komunikatów, co uniemożliwia Odwołującemu przyjęcie i wycenę najlepszego dla tego elementu rozwiązania. Odwołujący wskazał przykład wymagania DRD/2019/01-WF-095 dotyczącego procesu opisanego w załączniku 12 i wymienił elementy mające istotny wpływ na złożoność rozwiązania, które nie zostały określone (zakres i struktura tych formularzy; sposób w jaki mają być w przyszłości przygotowane szablony zleceń przez użytkowników; założenia dotyczące narzędzi do przygotowania szablonów przez użytkownika; wymagania dla narzędzia do projektowania i implementowania procesu definiowanego przez użytkowników systemu w przypadku, gdy nowe typy zleceń będą mieć inny przebieg niż przedstawiony na diagramie). Kolejnym przykładem jest wymaganie DRD/2019/01-WF-096, w którym nie wskazano w jaki sposób przekazać do aplikacji KSI-AA

„szablon i treść” (w chwili obecnej aplikacje KSI nie przyjmują takich szablonów); które aplikacje KSI miałyby przyjmować takie szablony; powiązań pomiędzy danymi na szablonie, a ich wykorzystaniem w aplikacji KSI; w jaki sposób Zamawiający miałby rozszerzyć listę aplikacji KSI, które przyjmowałyby odpowiedzi dla nieznanego wcześniej „nowego typu odpowiedzi”.

Ponadto Zamawiający wskazał listę wymagań, dla których „interfejsy wymiany informacji między aplikacjami KSI-AA, a EPWD zostaną opracowane w oparciu o uzgodnienia z wykonawcą na etapie prac analitycznych.

Braki te wskazują na naruszenie obowiązku jasnego i precyzyjnego określenia przedmiotu zamówienia (art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp), co uniemożliwia oszacowanie kosztów realizacji funkcjonalności związanej z integracją pomiędzy KSI, a Aplikacjami Autorskimi, a tym samym przygotowanie oferty.

Odwołujący wnosi o uszczegółowienie opisu integracji KSI z Aplikacjami Autorskimi poprzez precyzyjne zdefiniowanie wszystkich interfejsów.

5) § 9 Umowy Gwarancja jakości, rękojmia za wady, serwis oprogramowania i konsultacje utrzymaniowe – forma świadczenia usług.

Zamawiający wskazał na możliwość świadczenia usługi serwisu zdalnie, *chyba że Zamawiający postanowi inaczej*. W ocenie Odwołującego żądanie świadczenia usługi serwisu w siedzibie Zamawiającego narusza art. 29 ust. 1 Ustawy Pzp, gdyż Wykonawca nie wie jak ma skalkulować cenę oferty w zakresie serwisu, co może prowadzić do nieporównywalności ofert i dodatkowo naruszać art. 7 ust. 1 Ustawy Pzp. Zamawiający powinien w taki sposób określić wymagania, aby zrealizowane były regulacje ustawowe związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19. Obecnie świadczenie takiej usługi w siedzibie Zamawiającego nie jest możliwe, gdyż praca wykonywana jest zdalnie.

Odwołujący wnosi o zmianę zapisów umowy przez wyraźne wskazanie, że usługi serwisu zawsze będą świadczone zdalnie.

W obu sprawach Zamawiający złożył odpowiedzi na odwołania wnosząc o ich oddalenie. Zamawiający poinformował o wprowadzonych do IWZ zmianach, w części czyniących zadość żądaniom Odwołującego.

Stanowisko Izby.

Do rozpoznania odwołań zastosowanie znajdowały przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych obowiązujące w dacie wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia, (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986), tj. po zmianie dokonanej ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1020), zwanej dalej „Ustawą”.

Przystępując do rozpoznania zarzutów, Izba w pierwszej kolejności zobowiązana była do oceny wypełnienia przesłanek z art. 179 ust. 1 Ustawy, tj. istnienia po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia przez Niego szkody w wyniku kwestionowanych czynności Zamawiającego. Ponieważ odwołaniami objęte zostały postanowienia IWZ w zakresie w jakim odnoszą się do przedmiotu zamówienia i jego wykonania, Odwołujący ma interes w tym, aby warunki na jakich będą składane oferty wykonawcze pozwalały zachować warunki uczciwej konkurencji pomiędzy dwoma podmiotami, z jakimi Zamawiający zawarł Umowy ramowe.

W świetle powyższego Izba uznała, że spełnione zostały przesłanki materialno-prawe do merytorycznego rozpoznania obu odwołań.

Na wstępie należy odnotować znaczenie jaki niosły dla obu odwołań zmiany i wyjaśnienia udzielane przez Zamawiającego na pytania wykonawców już po wniesieniu odwołań, ale przed rozpoznaniem zarzutów w nich podniesionych. Izba zobowiązana była uwzględnić zmiany wprowadzone do postanowień IWZ obejmujące podstawy faktyczne zarzutów. Zamawiający w dniu 08.05.2020 r. i 29.05.2020r. opublikował modyfikacje treści IWZ, która stanowiła załącznik do odpowiedzi Zamawiającego na odwołanie o sygn. akt KIO 770/20. Okoliczność ta była istotna nie tylko z tego powodu, iż wpływała na ocenę zasadności zarzutów, ale również prowadziła do oddalenia wniosków Odwołującego o umorzenie w części postępowania odwoławczego w obu sprawach. Zgodnie z pismem procesowym Odwołującego, wnosił on w części zarzutów, w których zmiany dokonane czyniły zadość jego żądaniom o umorzenie postępowania (dot. §9 – KIO 770/20 i 793/20 oraz zarzut nr 3 w odwołaniu 793/20). Izba w tym zakresie uznała, iż nie zachodziła podstawa do umorzenia postępowania, gdyż Zamawiający nie uwzględnił w części odwołania, a zgodnie z art. 186 ust. 3a *W przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu i wycofania pozostałych zarzutów przez odwołującego, Izba może umorzyć postępowanie (...)*. Zgodnie natomiast z art. 186 ust. 4a, w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów w części i braku wycofania pozostałych zarzutów przez odwołującego, Izba rozpoznaje odwołanie w zakresie pozostałych zarzutów (nie wycofanych). W sprawie obu odwołań nie wystąpiła żadna ze wskazanych powyżej sytuacji,

która pozwalałaby ograniczyć rozpoznanie do części z zarzutów. Zamawiający w odpowiedzi na odwołania konsekwentnie wnosił o ich oddalenie. Również Odwołujący nie wycofał żadnego z zarzutów. Chociaż Odwołujący zarzucał Zamawiającemu brak właściwej inicjatywy procesowej, to postawa Odwołującego wydaje się być niekonsekwentna, skoro bowiem zdecydował się cofnąć w całości odwołanie oznaczone sygn. akt KIO 874/20, to również mógł w części wycofać zarzuty, które stały straciły sens po dokonanych zmianach. Nie może budzić zdziwienia fakt, iż Zamawiający pomimo dokonanych zmian w IWZ nie uwzględnił w całości lub w części zarzutów w odwołaniu. Dla złożenia takiego oświadczenia konieczne było bowiem ustalenie w sposób niebudzący wątpliwości, jakie są żądania Odwołującego. Sformułowanie w sposób blankietowy żądań, bez wskazania konkretnych zmian, jakich oczekiwał Wykonawca, nie pozwalało Zamawiającemu ocenić, czy dokonane zmiany czynią w całości zadość żądaniom. Częściowe umorzenie postępowania odwoławczego nie miało również wpływu na wynik sporu, którego przedmiotem pozostały kwestie objęte zarzutami naruszenia art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 7 Ustawy. Izba rozpoznała odwołania przyjęła stanowisko Odwołującego, w którym potwierdził, iż zmiany postanowień IWZ w części czyniły zadość jego żądaniom, a tym samym nie istniał w tej materii przedmiot sporu wymagający rozstrzygnięcia, co zostało odpowiednio zaznaczone w dalszej części uzasadnienia.

Przed szczegółowym omówieniem zarzutów należy również odnieść się do kwestii poruszonej przez Zamawiającego na posiedzeniu o braku możliwości rozpoznania odwołania o sygn. akt KIO 770/20 w zakresie wykraczającym poza zarzuty w nim sformułowane. Uwzględniając zakres modyfikacji IWZ dokonanych przed przystąpieniem do rozpoznania zarzutów Izba zobowiązana była ocenić, czy odwołania zachowały swoją aktualność pomimo zmienionych postanowień. Okoliczności, jakie prezentowane były w podstawie zarzutów, w części taki walor zachowały, a prezentowane poniżej stanowisko odnosi się tylko do tych kwestii, które mogłyby wymagać zmian zgodnie z żądaniem Odwołującego.

Sygn. akt KIO 770/20.

Ad. 1

W zakresie zarzutu nr 1 podstawa zarzutów naruszenia art. 29 ust. 1 i 2 w zw. z art. 7 Ustawy dotyczy dwóch elementów merytorycznych, tj. braku wydzielenia w harmonogramie realizacji (odbioru) produktów, jako pierwszego czterotygodniowego okresu na prace analitycznego (AOM) oraz niedostatecznego opisu wymagań funkcjonalnych.

Odnosnie pierwszej z okoliczności, zmiana wprowadzona do IWZ polegająca na wydłużeniu pierwszego etapu z 4 do 7 tygodni, nie zmieniła zasadniczo sytuacji, gdyż nadal w harmonogramie nie występuje jako początkowy odbiór PTA.

Odwołujący w żądaniach wnosił w tym zakresie o nakazanie Zamawiającemu zmiany zapisów IWZ poprzez uszczegółowienie wymagań wskazanych przykładowo lub zmianę harmonogramu realizacji Etapu I uwzględniającego czterotygodniowy okres na początkowe prace analityczne.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wskazał, iż uczynił zadość żądaniom Odwołującego, gdyż modyfikacją z dnia 29 maja 2020r. wydłużył terminy odbiorów: Planu Testów Akceptacyjnych (PTA), Dokumentacji Użytkownika (DU), Dokumentacji Administratora (DA), oprogramowania dedykowanego, pakietów instalacyjnych. Zamawiający dodatkowo zmodyfikował wdrożenie pozostałych etapów modyfikacji, tj. Etapu II b i Etapu II c. Zamawiający również udzielając odpowiedzi na pytania Odwołującego do treści IWZ doprecyzował wymagania funkcjonalne wskazane w odwołaniu oraz wprowadził nowe, z części zrezygnował, a część przeredagował (wyjaśnienia i modyfikacje treści IWZ z dnia 8 maja 2020r.).

Odwołujący podtrzymał zarzut wskazując, iż modyfikacje nie realizują żadnego z żądań, a opis wymagań pomimo zmian pozostał niedostateczny i wymaga wprowadzenia etapu analitycznego. Wydłużenie etapu PTA z 4 do 7 tygodni nie powoduje, że w harmonogramie uwzględniony został jako konieczny etap analityczny, co uzasadnia niepewność Wykonawcy, czy uzgodnienia z Zamawiającym będą miały miejsce.

Na podstawie stanowisk stron prezentowanych w pismach oraz ustnie na rozprawie Izba uznała, iż istota zarzutu nie dotyczy opisu wymagań funkcjonalnych, które określają jaką funkcjonalność ma oferować system widziany od strony użytkownika, jak ma reagować na określone dane wejściowe oraz jak ma się zachować w określonych sytuacjach. Żądanie doprecyzowania części wymagań nie zostało sprecyzowane w odwołaniu i w ocenie Izby miało wyłącznie uwypuklić potrzebę wprowadzenia w harmonogramie, jako pierwszego odbioru dokumentu AOM, który obecnie stanowić będzie efekt wykonanych prac.

W ocenie Izby tak postawiony zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie. Podstawą wniosków o naruszeniu przepisów Ustawy były założenia harmonogramu, który miał uniemożliwić przygotowanie projektu rozwiązań, stanowiącego podstawę dla dalszych prac. W ocenie Izby Odwołujący zmierzał do wprowadzenia, jako obowiązkowego etapu, w którym najpierw miało nastąpić opracowanie uszczegółowionej AOM, na podstawie której nastąpiłoby wykonanie dalszych prac wdrażających modyfikację. Przyjęty przez Zamawiającego model wdrożenia modyfikacji mieścił się w zapisach Umowy ramowej, w której przewidziano możliwość zmiany

cyklu modyfikacji bez zastrzeżenia jej zakresu rzeczowego (załącznik nr 4 do umowy ramowej w pkt II.2.2.14). Określone w załączniku nr 4 do Umowy ramowej zasady wykonywania Modyfikacji realizowane są w ramach Umów wykonawczych i opisują cykl wytwórczy, w którym jako pierwszy wskazany został proces analizy i projektowania, wynikiem którego jest przedstawiona Zamawiającemu do akceptacji Dokumentacja Analityczna – Analityczny Opis Modyfikacji (AOM) wraz z Wymiarowaniem pełnym. W kolejnych podpunktach wskazane zostały dalsze czynności prowadzące do Odbioru Modyfikacji. Zamawiający dopuścił możliwość zmiany wskazanego cyklu wytwórczego. *W takiej sytuacji Zamawiający każdorazowo określi cykl wytwórczy Modyfikacji w SIWZ w postępowaniu na zawarcie Umowy wykonawczej.*

W przedmiotowym postępowaniu Zamawiający nie wprowadził jako pierwszego etapu analitycznego kończącego się AOM, co tłumaczył zgodnością z przywołanymi zapisami Umowy ramowej. Odwołujący możliwość tą negował wskazując na przykłady sytuacji pilnych zmian ustawowych, które miałyby uzasadniać odstępniem od podstawowego cyklu wytwórczego. Odnosząc się do tych argumentów Izba uznała, iż postanowienia Umowy ramowej nie wprowadzały ograniczeń dla możliwości zmiany cyklu wytwórczego, w szczególności nie ograniczały tej możliwości wyłącznie do sytuacji pilnych. Ponadto, pilność wprowadzenia zmian nie musiała być ograniczona wyłącznie do sytuacji, gdy zmianie ulegają przepisy, co Odwołujący uznawał za sytuację uzasadniającą odstępniem od podstawowego cyklu wytwórczego. Również wskazana przez Zamawiającego wzmożona ilość wniosków składanych w aplikacjach, które mają podlegać modyfikacjom (ok. 80%) uzasadnia wykorzystanie możliwości, jakie zostały przewidziane w Umowie ramowej. Zamawiający działa zatem w zgodzie z warunkami przewidzianymi już na etapie postępowania o zawarcie umów ramowych, odstępując od konieczności wstępnego opracowaniu AOM przed odbiorem PTA. Ponadto zmiana harmonogramu, jaka została wprowadzona w maju 2020 r. spowodowała, iż termin pierwszego etapu uwzględnia czas potrzeby na prace analityczne (został wydłużony o 3 tygodnie), chociaż nie zakłada przedstawienia AOM przed przystąpieniem do wykonania prac wdrażających modyfikację. Odwołujący nie przedstawił żadnego uzasadnienia dla wykazania, iż etap analityczny powinien uwzględniać okres czterech tygodni, a z drugiej strony Zamawiający jest zdeterminowany dochowaniem terminów przyjętych w założeniach, które wpływają w szerszym kontekście na wdrażane w ramach odrębnych umów wykonawczych modyfikacje.

W ocenie Izby nie było odstaw do postawienia zarzutu naruszenia wytycznych dotyczących opisu przedmiotu zamówienia. Odwołujący nie formułował w odwołaniu konkretnych zarzutów względem pierwotnej treści IWZ (wymagań funkcjonalnych), stąd ewentualne potrzeby zmiany wprowadzonych ostatnio zapisów IWZ powinny być objęte odrębnym

odwołaniem. Ponieważ Zamawiający dokonując modyfikacji doprecyzował również wymagania UP (Uzgodnień Projektowych), o co alternatywnie wnosił Odwołujący, Izba uznała, iż zarzut nie miał podstaw faktycznych.

Ad. 2.

Izba oddaliła odwołanie, gdyż wskazane okoliczności mające uzasadniać zarzut naruszenia art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 7 Ustawy nie dotyczyły niespójności zapisów IWZ, braku precyzji wymagań, czy też ograniczenia możliwych do zastosowania rozwiązań. Odwołujący zmierzał do rozszerzenia opisu wymagań o wymagania нефunkcjonalne, tak aby możliwe było zaoferowanie rozwiązań nowszych i droższych cenowo do tych jakie obecnie Zamawiający rozwija (platform do zarządzania procesami biznesowymi – narzędzia BPM).

Wprawdzie Odwołujący uzasadniał zarzut tym, iż Zamawiający nie wskazał, iż dopuszcza narzędzia BPM, to z dalszych wypowiedzi wynika, iż oczekuje uwzględnienia wykorzystania tych narzędzi w wycenie punktu funkcyjnego, aby umożliwić realny wybór dostępnych rozwiązań. Argumenty stron wskazywały, iż obecne zapisy IWZ, w których nie ma ograniczeń, czy też narzuconych wykonawcom mechanizmów realizacji funkcjonalności modyfikacji, nie prowadzą do preferowania któregoś z dwóch podmiotów, z którymi Zamawiający zawarł umowy ramowe. Tym samym obaj Wykonawcy mają takie same warunki do złożenia oferty konkurencyjnej, a decyzja o tym jakie zaoferować rozwiązanie pozostaje w gestii tych podmiotów. Można zakładać, iż przy obecnym kształcie zapisów IWZ wykonawcy nie będą oferowali droższych rozwiązań, co nie oznacza, iż nie mogą złożyć oferty spełniającej wymagania funkcjonalne. Odwołujący nie przeprowadził w tym kierunku postępowania dowodowego.

Zamawiający nie wykluczył żadnego z dostępnych rozwiązań, a to właśnie na twierdzeniu przeciwnym Odwołujący opiera zarzut naruszenia art. 29 ust. 2 Ustawy. Odwołujący powoływał się na cele strategiczne ZUS, które powinny prowadzić do rozwoju rozwiązań w kierunku narzędzi BPM, co w ocenie Izby wykracza poza ocenę zgodności opisu przedmiotu zamówienia z wytycznymi ustawowymi. W wyłącznej gestii Zamawiającego pozostają decyzje, w jaki sposób osiągnąć cele, jak również czas w jakim zakłada dojście do rozwiązań zapewniających w stopniu satysfakcjonującym realizację potrzeb.

Co ważne rozwiązania proponowane przez Odwołującego prowadziłyby do podniesienia kosztów zakupu, co mogłoby istotnie wpłynąć na losy tego postępowania. Podkreślenia wymaga, że to obaj wykonawcy mają swobodę w wyborze ścieżki dojścia do celu zamówienia oraz sposobu realizacji wymagań funkcjonalnych. Odwołujący poza wskazaniem na długoterminowe walory wykorzystania nowoczesnych narzędzi nie podniósł innych argumentów, które pozwoliłyby uznać, iż konieczne jest wprowadzenie wymagań

niefunkcjonalnych. Ewentualne cele biznesowe Wykonawcy nie mogą determinować oceny czynności Zamawiającego, na którym spoczywa ciężar przygotowania postępowania w sposób zapewniający zachowanie zasad uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców.

Ad. 3.

Odwołujący przyznał, iż zmiana dokonana w IWZ spełnia jego żądania, a tym samym okoliczności stanowiące podstawę zarzutu zdezaktualizowały się.

W świetle powyższego odwołanie w całości zostało oddalone.

Sygn. akt 793/20.

Odwołujący podtrzymał w całości zarzuty, chociaż prowadzone modyfikacje w IWZ w części odpowiadały jego żądaniom.

Ad.1

Zarzut naruszenia art. 29 ust. 1 Odwołujący uzasadniał brakiem wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania oferty, co było wynikiem wadliwego określenia terminów dla odbioru AOM (Analityczny Opis Modyfikacji) i DT (Dokumentacja Techniczna). Odwołujący żądał wydłużenia czasu na odbiór AOM (do 20 tygodni, nie wcześniej niż 8 tygodni od dnia przekazania zatwierdzonej dokumentacji analitycznej Modyfikacji MO 567) oraz zmianę terminu odbioru DT na 8 tygodni od daty odbioru AOM. Odwołujący wyjaśnił, iż składając odwołanie znajdował się w trudnej sytuacji biznesowej, która wynikała z konieczności wykonania pilnych prac na rzecz Zamawiającego, podyktowanych koniecznością wdrożenia ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 i innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych („Umowa Specjalna”). Do realizacji Umowy Specjalnej Wykonawca musiał skierować niemal cały zespół dedykowany uprzednio do realizacji Umowy Ramowej. Wykonawca oczekiwał od Zamawiającego, iż ten dokona zmiany terminów realizacji przedmiotu zamówienia, aby miały one miejsce już po zakończeniu krytycznych etapów z Umowy Specjalnej. W odwołaniu, jak również narozprawia Odwołujący nie wykazał kiedy miałyby zostać zakończone krytyczne etapy Umowy Specjalnej, wskazał natomiast, iż na moment rozstrzygania o zarzucie sytuacja ta uległa poprawie.

Zamawiający w ramach modyfikacji IWZ zmienił harmonogram realizacji (odbioru) produktu i udostępnił dokumentację dla Modyfikacji MO567. Zamawiający utrzymał termin 12 tygodni liczony od daty zawarcia Umowy Wykonawczej dla odbioru AOM (pierwotnie termin ten był wspólny dla AOM i DT), skrócił terminy zastrzeżone dla Zamawiającego na czynności odbiorowe i ustalił termin na odbiór DT w wymiarze 6 tygodni od daty odbioru AOM. Termin

12 tygodni na odbiór AOM pozostaje w takim samym stosunku procentowym do terminu na odbiór całości modyfikacji, jak pracochłonność wykonania AOM do pracochłonności wykonania całości zamówienia.

Odwołujący podtrzymał zarzut, gdyż modyfikacja nie doprowadziła do wydłużenia terminu na odbiór AOM z 12 tygodni do 20 tygodni, a na odbiór DT do 8 tygodni liczonych od przekazania zatwierdzonej dokumentacji analitycznej modyfikacji M0567.

Odnosząc się do tej podstawy zarzutów Izba uznała, iż żądania Odwołującego albo zostały zaspokojone albo nie zostały wykazane jako zasadne w kontekście doprowadzenia do stanu zgodności zapisów IWZ z art. 29 ust. 1 Ustawy.

Na wstępie należy zauważyć, iż samo zestawienie terminów odbioru prac mogło pierwotnie czynić niemożliwym terminowe wykonanie DT, gdyż termin odbioru był ten sam jak dla odbioru AOM. Nie ten jednak element opisu IWZ miał stanowić rzeczywistą przeszkodę dla złożenia oferty przez Odwołującego. Dopiero w piśmie procesowym oraz w stanowisku ustnym na rozprawie Wykonawca przyznał, iż zasadność zarzutu na moment wniesienia odwołania podyktowana była koniecznością wywiązania się z innych zobowiązań wobec Zamawiającego (Umowy Specjalnej). Odwołujący musiał skierować do Zamawiającego niemal cały zespół osobowy do wykonania pilnej modyfikacji i tym samym nie mógłby w czasie, który pierwotnie wynikał z harmonogramu wykonać zamówienia, a tym samym jedynym podmiotem, który mógłby złożyć ofertę pozostałby drugi podmiot, z którym Zamawiający ma podpisaną umowę ramową.

Oddalając odwołanie Izba zobowiązana była uwzględnić fakt, iż Zamawiający dokonał zmiany w harmonogramie, której skutki również odnosiły się do oceny żądań Odwołującego. Odnosząc się do potrzeby wydłużenia terminu na odbiór AOM do 20 tygodni Odwołujący w odwołaniu i na rozprawie nie przedstawił żadnego przekonującego dowodu, iż złożenie oferty nie jest możliwe. Samo odniesienie się do sytuacji biznesowej Wykonawcy nie było wystarczającym argumentem na wykazanie, iż działania Zamawiającego mają na celu wykluczenie Odwołującego z udziału w postępowaniu. Z wyjaśnień stron wynika, iż Zamawiający zleca szereg modyfikacji, które wynikają z bieżących potrzeb, co oznacza, iż to nie sytuacja dwóch podmiotów z którymi Zamawiający ma podpisane Umowy ramowe, determinować powinna czynności w postępowaniu. Dyskusja na temat tego, czy celowym było wszczęcie postępowania w momencie wybuchu pandemii w ocenie Izby ma znaczenie irrelevantne dla istoty sprawy. Skoro Zamawiający udostępnił dokumentację dla modyfikacji M0567, jak również rozdzielił terminy odbioru AOM i DT to tym samym upadła podstawa zarzutu naruszenia art. 29 ust. 1 Ustawy. Samo wydłużenie terminu na odbiór pierwszego elementu AOM, może mieć w tej sytuacji wyłącznie znaczenie z punktu widzenia możliwości organizacyjnych Odwołującego, wynikających ze stanu wykonania Umowy

Specjalnej. Jak sam przyznał na rozprawie, aktualnie jego sytuacja faktyczna uległa poprawie. Ponadto zmiana terminów odbioru, w tym dotyczącego odbioru DT powoduje, iż obaj wykonawcy, którzy mają zawarte Umowy ramowe obiektywnie będą mieli takie same warunki do wykonania Umowy wykonawczej. W ocenie Izby, wyłącznie z uwagi na sytuację Odwołującego, który aktualnie pozostaje zaangażowany w realizację pilnych modyfikacji wywołanych stanem zagrożenia epidemiologicznego, nie można formułować zarzutu preferowania drugiego podmiotu. Oczywiście jest, że każdy z podmiotów musi mieć zabezpieczone zaplecze osobowe do wykonania nowej umowy. Stan naruszenia przepisów Ustawy nie może być determinowany jednostkową sytuacją danego podmiotu, która wynika z faktu jego obecnego zaangażowania w inną umowę. Zamawiający nie preferuje drugiego podmiotu, jak również nie dyskryminuje obiektywnie Odwołującego.

Ad. 2.

Zarzut naruszenia art. 29 ust. 1 Ustawy wynikał on z oceny możliwości zapewnienia Startu Produkcyjnego, który powiązany jest z potrzebą wykorzystania funkcjonalności wykonywanej w ramach innej umowy wykonawczej (TS/271/64/19). Zarzut nie sprowadzał się do braku niezbędnych do przygotowania oferty dokumentów, a jedynie konieczności zabezpieczenia wykonawcy na etapie realizacji umowy przed możliwym opóźnieniem w zakończeniu modyfikacji powiązanej z modyfikacją, jaką obejmuje przedmiot zamówienia.

Należy w tym miejscu zauważyć, iż sam Start Produkcyjny stanowi wyłącznie punkt początkowy i nie determinuje samego zakresu prac ujętych modyfikacją, stąd wnioski o niedostatecznym opisie przedmiotu zamówienia, czy też braku możliwości złożenia oferty, nie mogły być przyjęte jako potwierdzone. Co ważne Zamawiający zmienił termin Startu Produkcyjnego wskazując, iż rozpocznie się on do 2 dni roboczych od daty odbioru pakietów instalacyjnych. Z kolei termin odbioru pakietów instalacyjnych wynosi 3 dni robocze od daty odbioru oprogramowania dedykowanego, który wynosi 8 tygodni od daty odbioru PTA. PTA odebrane zostanie w terminie 6 tygodni od daty odbioru AOM, a termin odbioru tego ostatniego rezultatu prac wynosi 12 tygodni od daty zawarcia Umowy Wykonawczej. Zamawiający w wyjaśnieniach z dnia 20.05.2020 r. (odpowiedź na pytanie nr 32) przyjął, iż do momentu wdrożenia modyfikacji realizowanej w ramach Umowy Wykonawczej TZ/271/64/19 nie będzie możliwości wykorzystania funkcjonalności w zakresie pełnomocnictwa.

W Umowie ramowej zawartej z Odwołującym w art. 16 wskazane zostały zasady zmiany Umowy ramowej i Umów wykonawczych. Zamawiający przewidział możliwość zmiany Umowy wykonawczej w wymienionych w ust. 10 przypadkach. W odniesieniu do terminu wykonania możliwość zmiany została wskazana m.in., gdy wyniknie „z realizacji innych umów, których przedmiotem jest rozwój Infrastruktury techniczno-systemowej albo dostawa,

rozwój lub wdrożenie Oprogramowania użytkowego, co powoduje czasowe wstrzymanie realizacji Umowy wykonawczej lub konieczność dostosowania Modyfikacji do zmian Infrastruktury techniczno-systemowej lub Oprogramowaniu użytkowym, wprowadzonych na podstawie tych umów”. Odwołujący nie przedstawił żadnego dowodu na brak przestrzegania przez Zamawiającego zapisów Umów ramowych i brak akceptacji dla wniosków o zmianę umów wykonawczych, gdy występowały sytuacja opisane w art. 16 ust. 10 Umowy Ramowej. Nie było zatem podstaw do zakwestionowania istnienia mechanizmu pozwalającego na zmianę terminu Startu Produkcyjnego.

Ad. 3.

Odwołujący przyznał, iż zmiana dokonana w IWZ spełnia jego żądania, a tym samym okoliczności stanowiące podstawę zarzutu nie występowały.

Ad. 4.

Naruszenie art. 29 ust. 1 Ustawy wynikać miało z braku precyzyjnego i jasnego określenia przedmiotu zamówienia. W odwołaniu Wykonawca przykładowe wymagania, które wymagają doprecyzowania w zakresie wskazanym. W piśmie procesowym Odwołujący odniósł się do zmiany dokonanych w dniu 20.05.2020 r., które w jego ocenie nadal nie czyniły zadość żądaniom, gdyż zarówno w załączniku nr 11, jak i załączniku nr 12a, ani w pozostałej części IWZ Zamawiający nie określił, jaki będzie zakres zleceń oraz zakres wywoływanych tymi zleceniami funkcji (odpowiedzi na zlecenie). Odwołujący szczegółowo odniósł się do wprowadzonych zmian, w tym zdefiniowanych 80 typów zleceń (i odpowiedzi).

W ocenie Izby zaistniała po wprowadzonych zmianach postanowień IWZ sytuacja nie pozwalała odnieść się merytorycznie do omówionych szeroko w piśmie procesowym Odwołującego zarzutów. Prowadziłoby to do rozszerzenia podstawy zarzutu sformułowanego na moment złożenia odwołania.

Zamawiający dokonał modyfikacji wprowadzając załącznik nr 12a, w którym uszczegółowił opis integracji. Ponieważ Odwołujący w odwołaniu bardzo ogólnie odniósł się do braków w opisie, nie było możliwe ustalenie, jakich innych informacji Wykonawca oczekiwał składając odwołanie. Miało to ten skutek, iż rozpoznając zarzut Izba nie mogła przyjąć nowych okoliczności wykraczających poza podstawę faktyczną zarzutu. Gdyby nawet przyjąć, iż w części zmiany nie spełniają żądań Wykonawcy, to właściwym trybem ich zmiany byłoby złożenie nowego odwołania.

Ad. 5.

Odwołujący przyznał, iż zmiana dokonana w IWZ spełnia jego żądania, a tym samym okoliczności stanowiące podstawę zarzutu przestały istnieć.

W świetle powyższego odwołania podlegały w całości oddaleniu na podstawie art. 192 ust. 1 Ustawy.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 oraz art. 192 ust. 10 w zw. z art. 186 ust. 6 pkt 3 i 4 Prawa zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 3 i § 5 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238. ze zm.). Izba zaliczyła do kosztów postępowania wpisy wniesione w sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania przez Odwołujących się oraz koszty Zamawiającego poniesione w związku z wynagrodzeniem pełnomocników w sprawie KIO 770/20 i KIO 793/20 i obciążyła nimi stronę Odwołującą.

Przewodniczący: